

A XVI-a Conferință internațională – multidisciplinară
„Profesorul Dorin PAVEL – fondatorul hidroenergeticii românești”
SEBEȘ, 2016

NEAM DE NEAMUL NOSTRU N-A CUNOSCUȚ VREODATĂ ATÂTA VIOLENȚĂ, DEZMĂȚ ȘI NESUPUNERE!

Ioan Munteanu

De la Tribuna Parlamentului României, Ioan Munteanu (n. 7 august 1949), un politician român, deputat în Parlamentul României), a spus cel mai cutremurător adevăr de la 1945 încoace (Jul. 15, 2015, Leave a Comment).

Milioane de români sunt măcinați de aceleași probleme care, parcă, nu le vede nimeni din cei ajunși în Parlament. Suntem uimiți, astăzi, de declarația politică făcută în Parlamentul României, de un deputat – Ioan Munteanu (colegiul 5 Neamț) - în care ni se vorbește, și, implicit, recunoaște, despre cele mai mari tare care apasă asupra acestui popor.

Înainte de a citi acest document care ar trebui să facă înconjurul Europei pentru radiografia completă a societății românești, trebuie să vă spunem că deputatul Ioan Munteanu este singurul din Neamț care, fiind la putere când s-a votat tăierea pensiilor, a refuzat să dea acest vot. A fost exclus, și pentru verticalitatea sa, oamenii i-au dat buline albe și l-au ales din nou. Ne-a surprins în această săptămână, cu această declarație politică, unică pentru peisajul post-decembrist românesc.

„E din ce în ce mai clar că nimic nu mai e ca altădată. S-a schimbat vremea, dar s-au schimbat și vremurile. S-a cam terminat cu cei șapte ani de acasă, cu respectul față de profesori sau față de persoanele în vârstă. O nestăvilă bășcălie a luat locul bunului simț și a comportamentului civilizat. Lumea s-a întors pe dos, copiii își bat ori își

ucid părinții, tineri netrebnci violează, apoi ucid cu bestialitate bătrâne neputincioase, nu mai există onoare, cinste, muncă, generozitate, nimic din ceea ce înseamnă valori morale și spirituale strămoșești.

Unde au dispărut cuminența românului și frica de mânia lui Dumnezeu? Neam de neamul nostru n-a cunoscut vreodată atâta violență, dezmăț și nesupunere ca la acest început de mileniu. Sau, după cum spunea Alexandru Vlahuță într-o poezie de o surprinzătoare actualitate, publicată, însă, în 1881: "vai, nenorocită țară, rele zile-ai mai ajuns!". Îngrijorător este faptul că suntem conduși și de oameni de proastă calitate, de analfabeți (cu sau fără diplomă), de parveniți și de mojici. Incultura, prostia și obrăznicia au devenit criterii și atuuri de promovare. Grav e că aproape toți acești indivizi, considerând că li se cuvin posturile și că pot lua orice hotărâre, trag după dânșii oameni de aceeași calitate îndoielnică. Așa se explică paradoxul din multe instituții bugetare în care mediocrii și submediocrii ajung să facă legea și să reprezinte statul, obligându-i pe adevărații specialiști să-și părăsească locurile de muncă. Acești indivizi, aflați vremelnic în funcții nemeritate, își fac loc în față dând din coate, le place să fie băgați în seamă, să se vorbească și să se scrie despre ei. Sunt nelipsiți de la tot felul de sindrofii și ceremonii, de la evenimente mondene, dar și de la slujbe, parastasuri și pomeniri. Se închină cu falsă smerenie la icoane, în timp ce mintea le umbă la hoții și șmecherii. Fac gesturi umanitare de ochii lumii, dar de fapt nu cheltuiesc nici 0,1 % din ceea ce fură. Trăiesc într-un lux deșănțat, risipesc fără măsură banii ușor câștigați, petrec vacanțe în locuri exotice, adună averi peste averi și îi sfidează cu neobrăzare pe cei care ar fi meritat să ajungă în locul lor, dar n-au făcut-o pentru că le-a lipsit tupeul lor nerușinat.

Exemple de acest fel se întâlnesc la orice pas, fără ca oamenii din jur să mai aibă vreo reacție.

Într-o lume în care scara adevăratelor valori s-a răsturnat, nimeni nu se mai miră că X sau Y au ajuns acolo unde au ajuns. Și, mai ales, cum au ajuns. "Ei sunt mari și tari, nu au nici rușine, nici sfială //că-ntr-o zi urmașii le vor cere socoteală" (tot Vlahuță, 1881!).

În România va trebui să se ducă o luptă foarte grea cu această categorie care a impus regulile junglei. Doar un lider respectat și autoritar, un patriot, un român adevărat mai poate readuce țara pe calea cea bună.

Îl vom găsi? Îl vom avea? Eu nu pot decât să sper!"

21 februarie 2014

ISSN 2343 - 9858

VIAȚA
nemțeană